Euroopan parlamentti
2014-2019

Istuntoasiakirja

B8-0237/2017 }
B8-0241/2017 }

RC1/REV

10.4.2017

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa seuraavat poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:
PPE, S&D, ALDE, Verts/ALE (B8-0237/2017)
GUE/NGL (B8-0241/2017)

neuvotteluista Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamista koskevasta aikomuksesta antaman ilmoituksen johdosta (2017/2593(RSP))

Guy Verhofstadt
ALDE-ryhmän koordinaattori ja puheenjohtaja
Manfred Weber
PPE-ryhmän puheenjohtaja
Gianni Pittella
S&D-ryhmän puheenjohtaja
Philippe Lamberts, Ska Keller
Verts/ALE-ryhmän yhteispuheenjohtajat
Gabriele Zimmer
GUE/NGL-ryhmän puheenjohtaja
Danuta Maria Hübner
Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtaja

Euroopan parlamentin päätöslauselma neuvotteluista Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamista koskevasta aikomuksesta antaman ilmoituksen johdosta
(2017/2593(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan,

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdan, 4 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan,

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 ja 218 artiklan,

– ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin 29. maaliskuuta 2017 Eurooppa-neuvostolle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaman ilmoituksen,

– ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan kansanäänestyksen perusteella tehtävästä päätöksestä erota EU:sta 28. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman[1],

– ottaa huomioon Euroopan unionin nykyisen toimielinrakenteen mahdollisista kehityskuluista ja mukautuksista[2], Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia[3] ja euroalueen budjettikapasiteetista[4] 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselmat,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,

A. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen Eurooppa-neuvostolle antama ilmoitus käynnistää prosessin, jonka jälkeen Yhdistynyt kuningaskunta ei enää ole Euroopan unionin jäsenvaltio eikä siihen enää sovelleta perussopimuksia;

B. katsoo, että tämä on ennennäkemätön ja valitettava tapahtuma, sillä yksikään jäsenvaltio ei ole aiemmin eronnut Euroopan unionista; katsoo, että ero on järjestettävä hallitusti, jotta se ei vaikuttaisi kielteisesti Euroopan unioniin, sen kansalaisiin ja Euroopan yhdentymisprosessiin;

C. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti edustaa kaikkia Euroopan unionin kansalaisia ja toimii koko Yhdistyneen kuningaskunnan eroon johtavan prosessin ajan heidän etujaan suojellen;

D. ottaa huomioon, että vaikka jäsenvaltiolla on suvereeni oikeus erota Euroopan unionista, kaikkien jäljellä olevien jäsenvaltioiden velvollisuutena on puolustaa yhtenäisesti Euroopan unionin etuja ja eheyttä; ottaa huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta käy näin ollen neuvotteluja sekä Euroopan unionia edustavan komission kanssa että EU:n jäljellä olevien 27 jäsenvaltion kanssa;

[1] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0294.
[2] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0048.
[3] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0049.
[4] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0050.

E. ottaa huomioon, että neuvottelut Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista aloitetaan sen jälkeen, kun Eurooppa-neuvosto on antanut neuvotteluja koskevat suuntaviivat; ottaa huomioon, että tämä päätöslauselma edustaa Euroopan parlamentin kantaa näitä suuntaviivoja varten ja muodostaa myös perustan neuvotteluprosessia koskevalle parlamentin arvioinnille sekä Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliselle sopimukselle;

F. ottaa huomioon, että ennen Euroopan unionista lähtöään Yhdistyneen kuningaskunnan on nautittava kaikista oikeuksista ja täytettävä kaikki velvollisuudet, joista määrätään perussopimuksissa, ja noudatettava vilpittömän yhteistyön periaatetta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

G. ottaa huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta mainitsi 29. maaliskuuta 2017 antamassaan ilmoituksessa aikomuksestaan jäädä Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallan ulkopuolelle;

H. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus totesi samassa ilmoituksessa, että sen tuleva suhde Euroopan unioniin ei käsitä sisämarkkinoiden tai tulliliiton jäsenyyttä;

I. katsoo kuitenkin, että sekä Yhdistyneen kuningaskunnan että EU:n 27 jäsenvaltion kannalta optimaalinen ratkaisu olisi ollut, että Yhdistynyt kuningaskunta olisi jatkanut sisämarkkinoiden, Euroopan talousalueen ja/tai tulliliiton jäsenenä; katsoo, että tämä ei ole mahdollista niin kauan kun Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus edelleen vastustaa neljää vapautta ja Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaa, kieltäytyy maksamasta yleistä rahoitusosuutta unionin talousarvioon ja tahtoo toteuttaa omaa kauppapolitiikkaansa;

J. katsoo, että Euroopan unionista eroamiseen johtaneen kansanäänestyksen tuloksista seuraa, että 18. ja 19. helmikuuta 2016 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston antamien päätelmien liitteenä oleva päätös ”Yhdistyneen kuningaskunnan uudesta järjestelystä Euroopan unionissa” on joka tapauksessa kaikilta osiltaan mitätön;

K. katsoo, että neuvotteluissa on pyrittävä oikeudelliseen vakauteen ja minimoimaan häiriöt sekä tarjoamaan kansalaisille ja oikeushenkilöille selkeä visio tulevaisuudesta;

L. ottaa huomioon, että ilmoituksen peruuttamisen on oltava kaikkien EU:n 27 jäsenvaltion asettamien ehtojen mukainen, joten sitä ei voida käyttää menettelyllisenä keinona tai väärin Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenyyden nykyehtojen parantamiseksi;

M. ottaa huomioon, että ilman erosopimusta Yhdistynyt kuningaskunta lähtisi Euroopan unionista 30. maaliskuuta 2019 ilman eri toimenpiteitä ja hallitsemattomalla tavalla;

N. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa pysymisen puolesta äänesti suuri määrä Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia ja enemmistö Pohjois-Irlannissa ja Skotlannissa;

O. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on erityisen huolissaan Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista eroamisen seurauksista Pohjois-Irlannille sekä Pohjois-Irlannin ja Irlannin välisille suhteille; katsoo, että tältä osin on erittäin tärkeää turvata rauha ja näin ollen säilyttää koko pitkänperjantain sopimus, kuten Euroopan parlamentti on korostanut Pohjois-Irlannin rauhanprosessista 13. marraskuuta 2014

antamassaan päätöslauselmassa[1], ja muistuttaa, että unioni toimi kyseisen sopimuksen teossa aktiivisesti välittäjänä;

P. katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan eron olisi velvoitettava EU:n 27 jäsenvaltiota ja unionin toimielimet vastaamaan paremmin nykyisiin haasteisiin ja harkitsemaan tulevaisuuttaan ja toimiaan, joilla lisättäisiin Eurooppa-hankkeen vaikuttavuutta ja demokraattisuutta ja tuotaisiin se lähemmäksi kansalaisia; palauttaa mieliin Bratislavan etenemissuunnitelman sekä siitä annetut Euroopan parlamentin päätöslauselmat, Euroopan komission 1. maaliskuuta 2017 antaman valkoisen kirjan Euroopan tulevaisuudesta, 25. maaliskuuta 2017 annetun Rooman julistuksen ja omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän 17. tammikuuta 2017 antamat ehdotukset, joita voidaan käyttää harkinnan perustana;

1. ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen Eurooppa-neuvostolle antaman ilmoituksen, joka virallistaa Yhdistyneen kuningaskunnan päätöksen erota Euroopan unionista;

2. vaatii, että Euroopan unioni ja Yhdistynyt kuningaskunta aloittavat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan mukaiset neuvottelut mahdollisimman nopeasti;

3. muistuttaa, miten tärkeää on, että erosopimus ja mahdolliset siirtymäjärjestelyt tulevat voimaan hyvissä ajoin ennen toukokuussa 2019 pidettäviä Euroopan parlamentin vaaleja;

4. muistuttaa, että erosopimusta ei voida tehdä ilman Euroopan parlamentin hyväksyntää, ja toteaa, että tämä koskee myös Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan suhteista mahdollisesti tulevaisuudessa tehtäviä sopimuksia sekä kaikkia mahdollisia siirtymäjärjestelyjä;

Neuvotteluja koskevat yleiset periaatteet

5. edellyttää, että Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliset neuvottelut on käytävä vilpittömässä mielessä ja täysin avoimesti, jotta varmistetaan Yhdistyneen kuningaskunnan hyvässä järjestyksessä tapahtuva eroaminen Euroopan unionista; muistuttaa, että Yhdistynyt kuningaskunta nauttii Euroopan unionin jäsenvaltiona edelleen oikeuksistaan, kunnes erosopimus tulee voimaan, ja että sitä näin ollen sitovat jäsenyydestä johtuvat velvollisuudet ja sitoumukset;

6. muistuttaa tältä osin, että olisi vastoin unionin lainsäädäntöä, jos Yhdistynyt kuningaskunta alkaisi neuvotella mahdollisista kauppasopimuksista kolmansien maiden kanssa ennen eroamistaan; korostaa, että tällainen toiminta olisi ristiriidassa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa määrätyn vilpittömän yhteistyön periaatteen kanssa ja että tästä olisi seurattava, että Yhdistynyt kuningaskunta muun muassa suljettaisiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklassa määrättyjen kauppaneuvottelumenettelyjen ulkopuolelle; painottaa, että samaa menettelyä on sovellettava muilla toiminnanaloilla, joilla Yhdistynyt kuningaskunta edelleen laatisi unionin lainsäädäntöä, toimia, strategioita tai yhteisiä politiikkoja tavalla, joka edistää sen omia etuja unionista lähtevänä jäsenvaltiona eikä niinkään Euroopan unionin ja sen 27 jäsenvaltion etuja;

[1] EUVL C 285, 5.8.2016, s. 9.

7. varoittaa, että perussopimuksen vastaisia olisivat myös kaikki yhden tai useamman jäljellä olevan jäsenvaltion kanssa unionin toimivaltaan kuuluvilla aloilla tehtävät kahdenväliset järjestelyt, joista unionin 27 jäsenvaltiota eivät ole sopineet ja jotka koskevat erosopimuksen soveltamisalaan kuuluvia ja/tai Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevaan suhteeseen vaikuttavia kysymyksiä; varoittaa lisäksi, että tämä koskisi erityisesti kaikkia kahdenvälisiä sopimuksia ja/tai sääntely- tai valvontakäytäntöjä, jotka liittyisivät esimerkiksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneiden rahoituslaitosten etuoikeutettuun pääsyyn sisämarkkinoille unionin sääntelykehyksen kustannuksella tai Euroopan unionin 27 jäsenvaltion kansalaisten asemaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten asemaan Euroopan unionissa;

8. katsoo, että neuvotteluvaltuutuksessa ja koko neuvotteluprosessin aikana sovellettavissa neuvotteluohjeissa on otettava täysimääräisesti huomioon EU:n 27 jäsenvaltion kansalaisten kannat ja edut sekä varsinkin Irlannin kansalaisten kannat ja edut, koska Yhdistyneen kuningaskunnan vetäytyminen Euroopan unionista vaikuttaa erityisesti kyseiseen jäsenvaltioon;

9. toivoo, että Euroopan unioni ja Yhdistynyt kuningaskunta saavat näissä olosuhteissa luotua suhteet, joka ovat reiluja, mahdollisimman läheisiä sekä oikeuksien ja velvollisuuksien puolesta tasapainossa; pitää valitettavana Yhdistyneen kuningaskunnan päätöstä olla osallistumatta sisämarkkinoille, Euroopan talousalueeseen tai tulliunioniin; katsoo, että unionista eroava valtio ei voi nauttia samanlaisista eduista kuin unionin jäsenvaltio, ja ilmoittaa sen vuoksi, että se ei hyväksy yhtäkään sopimusta, joka olisi ristiriidassa tämän kanssa;

10. vahvistaa, että sisämarkkinoiden ja tulliunionin jäsenyyden osana on hyväksyttävä neljä vapautta, Euroopan unionin tuomioistuimen toimivalta, yleiseen talousarvioon maksettavat rahoitusosuudet ja Euroopan unionin yhteinen kauppapolitiikka;

11. korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan on noudatettava kaikkia sen oikeudellisia, taloudellisia ja talousarvioon liittyviä velvollisuuksia sekä nykyiseen monivuotiseen rahoituskehykseen liittyviä sitoumuksia, jotka on määrä hoitaa ennen sen eroamista tai sen jälkeen;

12. panee merkille 27 jäsenvaltion valtion ja hallitusten päämiesten, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja Euroopan komission puheenjohtajan 15. joulukuuta 2016 antamassa julkilausumassa vahvistamat neuvottelujen järjestämiseksi ehdotetut järjestelyt; pitää myönteisenä komission nimittämistä unionin neuvottelijaksi ja sitä, että komissio nimitti Michel Barnierin pääneuvottelijaksi; huomauttaa, että Euroopan parlamentin täysimääräinen osallistuminen on välttämätön ennakkoedellytys sille, että se antaa hyväksyntänsä Euroopan parlamentin ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliselle sopimukselle;

Neuvottelujen jaksottaminen

13. korostaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvottelujen on koskettava Yhdistyneen kuningaskunnan erojärjestelyjä ja niissä on otettava huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan tuleva suhde Euroopan unioniin;

14. on yhtä mieltä siitä, että jos erosopimuksen teossa edistytään huomattavasti, siirtymisjärjestelyistä voitaisiin alkaa keskustella Yhdistyneen kuningaskunnan ja Euroopan unionin tulevalle suhteelle suunnitellun kehyksen pohjalta;

15. huomauttaa, että sopimus tulevista suhteista Euroopan unionin ja kolmannen maan asemassa olevan Yhdistyneen kuningaskunnan välillä voidaan tehdä vasta kun Yhdistynyt kuningaskunta on eronnut Euroopan unionista;

Erosopimus

16. toteaa, että erosopimuksen on oltava perussopimusten ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukainen saadakseen Euroopan parlamentin hyväksynnän;

17. on sitä mieltä, että erosopimuksessa olisi käsiteltävä seuraavia osa-alueita:

- Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien tai asuneiden Euroopan unionin 27 jäsenvaltion kansalaisten oikeudellinen asema ja muissa jäsenvaltioissa asuvien tai asuneiden Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeudellinen asema sekä muut heidän oikeuksiaan koskevat säännökset
- Yhdistyneen kuningaskunnan ja Euroopan unionin välisten rahoitusvelvoitteiden selvittäminen
- Euroopan unionin ulkorajat
- Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionin jäsenvaltiona tekemien kansainvälisten sitoumusten aseman selkiyttäminen ottaen huomioon, että 27 jäsenvaltion Euroopan unioni on 28 jäsenvaltion Euroopan unionin oikeusseuraaja
- oikeusvarmuus oikeushenkilöille yritykset mukaan luettuina
- Euroopan unionin tuomioistuimen nimittäminen erosopimuksen tulkinnasta ja täytäntöönpanon valvonnasta vastaavaksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

18. edellyttää, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvia tai asuneita EU:n 27 jäsenvaltion kansalaisia sekä EU:n 27 jäsenvaltiossa asuvia tai asuneita Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia kohdellaan oikeudenmukaisesti, ja on sitä mieltä, että heidän oikeutensa ja etunsa on asetettava neuvotteluissa täysimääräisesti etusijalle; vaatii siksi, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien Euroopan unionin 27 jäsenvaltion kansalaisten sekä Euroopan unionin 27 jäsenvaltiossa asuvien Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten aseman ja oikeuksien kohdalla on noudatettava vastavuoroisuuden, tasavertaisuuden, symmetrian ja syrjimättömyyden periaatteita, ja vaatii lisäksi suojelemaan unionin lainsäädännön, perusoikeuskirja mukaan luettuna, ja sen täytäntöönpanon valvontajärjestelmän eheyttä; korostaa, että liikkumisvapauteen liittyvien oikeuksien heikentäminen sekä EU:n kansalaisten syrjintä oleskeluoikeuksien saamisessa olisi unionin lainsäädännön vastaista ennen Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista eroamispäivää;

19. korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan raha-asiat selvitetään yhdellä kertaa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastaman Euroopan unionin tilinpäätöksen perusteella ja että tämä koskee kaikkia sen maksattamatta olevista sitoumuksista johtuvia oikeudellisia vastuita sekä varauksia taseen ulkopuolisia eriä varten, ehdollisia velkoja ja muita Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta suoraan johtuvia kuluja;

20. toteaa, että erosopimuksessa on käsiteltävä Irlannin saaren ainutlaatuista asemaa ja erityisolosuhteita; kehottaa käyttämään kaikkia Euroopan unionin lainsäädännön ja vuonna 1998 tehdyn pitkänperjantain sopimuksen mukaisia keinoja ja toimenpiteitä

lieventämään vaikutuksia, joita Yhdistyneen kuningaskunnan erosta aiheutuu Irlannin ja Pohjois-Irlannin väliselle rajalle; vaatii tässä yhteydessä, että Pohjois-Irlannin rauhanprosessin jatkuvuus ja vakaus on ehdottomasti varmistettava ja vältettävä kaikin mahdollisin tavoin sitä, että rajasta tulee nykyistä ”kovempi”;

Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliset suhteet tulevaisuudessa

21. ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2017 annetun ilmoituksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen 2. helmikuuta 2017 antaman valkoisen kirjan ”The United Kingdom's exit from and new partnership with the European Union”;

22. katsoo, että Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden olisi oltava tasapainossa, kattavat ja palveltava kummankin osapuolen etuja ja että sen vuoksi neuvotteluaikaa olisi oltava riittävästi; korostaa, että olisi katettava molempien etujen mukaiset alat ja että samalla olisi kunnioitettava Euroopan unionin oikeusjärjestyksen eheyttä ja unionin perusperiaatteita ja arvoja sekä sisämarkkinoiden eheyttä ja unionin päätöksentekovalmiuksia ja itsemääräämisoikeutta; toteaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artikla sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artikla, jossa määrätään ”assosioinnista, joka koskee vastavuoroisia oikeuksia ja velvollisuuksia, yhteistä toimintaa ja erityismenettelyjä”, voisivat muodostaa asianmukaisen kehyksen tuleville suhteille;

23. toteaa, että Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevista suhteista käytävien neuvottelujen tuloksesta riippumatta niissä ei voida tehdä kompromisseja yhtäältä sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden sekä puolustusalan yhteistyön ja toisaalta tulevien taloussuhteiden osalta;

24. korostaa, että Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen tulevan sopimuksen ehtona on, että Yhdistynyt kuningaskunta noudattaa edelleen kansainvälisistä velvoitteista aiheutuvia standardeja, mukaan lukien ihmisoikeudet, sekä unionin lainsäädäntöä ja toimintapolitiikkoja, jotka koskevat muun muassa ympäristöä, ilmastonmuutosta, veronkierron ja veropetosten torjuntaa, tasapuolista kilpailua, kauppaa ja sosiaalisia oikeuksia, erityisesti sosiaaliselta polkumyynniltä suojaavia keinoja;

25. vastustaa Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välistä tulevaa sopimusta, joka sisältäisi hajanaisia tai alakohtaisia säännöksiä, jotka liittyisivät myös rahoituspalveluihin ja jotka tarjoaisivat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille yrityksille etuoikeutetun pääsyn sisämarkkinoille ja/tai tulliunioniin; painottaa, että Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sovelletaan eronsa jälkeen unionin lainsäädännössä säädettyjä, kolmansiin maihin sovellettavia järjestelmiä;

26. panee merkille, että jos Yhdistynyt kuningaskunta pyytää saada osallistua tiettyihin Euroopan unionin ohjelmiin, se katsotaan kolmanneksi maaksi, mikä tarkoittaa asianmukaisia talousarvioon maksettavia rahoitusosuuksia ja olemassa olevan tuomiovallan alaista valvontaa; suhtautuisi tässä yhteydessä myönteisesti siihen, että Yhdistynyt kuningaskunta osallistuisi edelleen moniin ohjelmiin, kuten Erasmus-ohjelmaan;

27. panee merkille, että monet Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset ovat ilmaisseet vastustavansa lujasti niiden oikeuksien menettämistä, joista he tällä hetkellä nauttivat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan mukaisesti; ehdottaa, että EU:n 27 jäsenvaltiota tutkivat, miten tilannetta lievennettäisiin unionin

primaarilainsäädännön rajoissa kunnioittaen samalla täysimääräisesti vastavuoroisuuden, tasapuolisuuden, symmetrian ja syrjimättömyyden periaatteita;

Siirtymäjärjestelyt

28. katsoo, että Euroopan unioni ja Yhdistynyt kuningaskunta voivat sopia oikeusvarmuuden ja jatkuvuuden takaavista siirtymäjärjestelyistä ainoastaan siinä tapauksessa, että kummankin osapuolen oikeudet ja velvoitteet ovat asianmukaisesti tasapainossa ja säilytetään Euroopan unionin oikeusjärjestyksen eheys siten, että Euroopan unionin tuomioistuin käsittelee vastaan tulevat oikeudelliset haasteet; katsoo lisäksi, että tällaisille järjestelyille on asetettava tiukat aikarajat, joiden mukaan niiden enimmäiskesto on kolme vuotta, ja että niiden soveltamisala on rajattava, sillä ne eivät voi koskaan korvata Euroopan unionin jäsenyyttä;

Euroopan unionin 27 jäsenvaltion ja unionin toimielinten ongelmat

29. vaatii, että Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan lääkeviraston uudelleensijoittamisesta sovitaan mahdollisimman nopeasti ja että uudelleensijoittamisprosessi aloitetaan heti kun se on käytännössä mahdollista;

30. huomauttaa, että unionin lainsäädännön uudelleenarviointi ja mukauttaminen on kenties tarpeen Yhdistyneen kuningaskunnan eron vuoksi;

31. katsoo, että nykyisen monivuotisen rahoituskauden kahden viimeisen vuoden osalta tarkistamista ei tarvita, mutta on sitä mieltä, että Yhdistyneen kuningaskunnan eron vaikutusta olisi käsiteltävä vuotuisen talousarviomenettelyn yhteydessä; korostaa, että uutta monivuotista rahoituskehystä ja omia varoja koskevaa kysymystä koskeva työ olisi aloitettava välittömästi unionin toimielinten ja EU:n 27 jäsenvaltion kesken;

32. sitoutuu saamaan oikea-aikaisesti päätökseen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaiset lainsäädäntömenettelyt, jotka koskevat Euroopan parlamentin koostumusta ja vaalimenettelyä ja perustuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 223 artiklan mukaiseen parlamentin ehdotukseen, joka on liitteenä Euroopan unionin vaalilain uudistuksesta 11. marraskuuta 2015 annetussa parlamentin päätöslauselmassa[1]; katsoo lisäksi tämän päätöslauselman johdanto-osan P kappaleen huomioon ottaen, että neuvoteltaessa erosta ja uuden suhteen luomisesta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan Euroopan unionin jäljellä olevien 27 jäsenvaltion on yhdessä unionin toimielinten kanssa lujitettava nykyistä unionia käymällä laajaa julkista keskustelua ja aloitettava perusteellinen toimielinten välinen tulevaisuutta koskeva pohdinta;

Loppusäännökset

33. varaa itselleen oikeuden selkeyttää kantaansa Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisistä neuvotteluista ja tarvittaessa antaa päätöslauselmia myös erityisistä tai alakohtaisista kysymyksistä neuvottelujen edistymisen mukaan;

34. odottaa, että Eurooppa-neuvosto ottaa tämän päätöslauselman huomioon antaessaan suuntaviivansa, joissa määritetään neuvottelukehys ja vahvistetaan yleiset kannat ja periaatteet, joita Euroopan unioni pyrkii toiminnassaan noudattamaan;

[1] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0395.

35. päättää määrittää sopimusta/sopimuksia koskevan lopullisen kantansa, joka perustuu tämän päätöslauselman ja Euroopan parlamentin myöhemmin antamien päätöslauselmien sisällön pohjalta tehtyyn arviointiin;

°

° °

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, Euroopan unionin neuvostolle, Euroopan komissiolle, Euroopan keskuspankille, kansallisille parlamenteille ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle.